

[Yvonne Herløv Andersen]

stridigheder, men også at være tilbageholdende med udbetaling af den hjælp, der efter dette forslag skal udbetales efter § 43. Centrum-demokraterne ønsker ikke, at det offentlige skal kunne betragtes som part i en arbejdsstrid ved at kunne forlænge denne via de gældende regler, og vi ønsker ikke, at de sager, der har ført til dette lovforslag, skal gentage sig i samme omfang og over så lange perioder, som fortilfælde har vist os.

Centrum-demokraterne støttede i sidste samling et forslag fra de konservative, der omhandlede samme problemstilling. I dette forslag taltes der om egentlig nød, og forslaget var ikke udmøntet i egentlige ændringer af visse paragraffer, som tilfældet er ved det forslag, der behandles i dag.

Centrum-demokraterne ønsker, at det klart skal fremgå af lovens bogstav, hvorledes den enkelte socialforvaltning skal administrere bistandsloven. Vi ønsker ikke, at de huller, der er i loven, skal stoppes med større eller mindre held af en strøm af cirkulærer. Vi ønsker denne strøm af cirkulærer begrænset og lovens bogstav klargjort. Sagen i dag er et eksempel på, at det er nødvendigt at få skabt denne klarhed. I og for sig er det for os mere graverende, at der rundt omkring i Danmarks kommuner er så stor tvivl om lovens skøn, at de samme sager behandles uendelig forskelligt, alt efter hvilken kommune man måtte befinde sig i.

Jeg vil derfor spørge, om socialministeren agter at tage loven op til revision, så vi herinde kan få klarhed over, hvorledes den administreres, og om økonomien her holdt til lovens intentioner, intentioner, som centrum-demokraterne i og for sig er enige i. Vor bekymring ved lovens vedtagelse gik jo netop på, at den skulle forvaltes efter et skøn i det enkelte tilfælde. Tidspunktet må nu være inde til at få et fyldestgørende svar på spørgsmålet: hvad har det kostet kommunerne i kroner og øre at gennemføre bistandsloven? Hvor mange ekstra medarbejdere har der måttet ansættes i socialforvaltningerne landet over?

Centrum-demokraternes intention og endelige mål er at få skabt klar forståelse af lovens bogstav, og vi vil med dette lovforslag påbegynde dette arbejde. Så vil jeg lige tilføje, at hvis der skal være nogen mening med det fagretlige system, så må bistandsloven ændres, som det er foreslået her.

Ebba Strange (SF):

Det har været svært at få den socialdemokratiske regering til at bruge et andet flertal, som vi har sagt fra SFs side, til konstruktiv politik i den tid, der er gået siden valget i 1977. Men jeg håber, at debatten i dag vil vise, at der i det mindste er et afværgesflertal, som socialdemokratiet er parat til at bruge, for det ser efter debatten i dag ud til at blive nødvendigt. Der er virkelig brug for at afværge det massive angreb, der i dag bliver rettet fra hele den borgerlige side af salen mod dele af bistandsloven.

Vi stemte fra socialistisk folkepartis side ikke for bistandsloven i sin tid. Vi gjorde det bl. a., fordi vi var bange for, hvordan de skønsprincipper, der er nedlagt i loven, ville blive brugt. Det tager fru Yvonne Herløv Andersen så fat på i dag, og hun siger, at man bl. a. har fremsat dette forslag for at klargøre loven. Så vil jeg godt spørge: hvor ligger den klargøring?

Folk, der er indblandet i kollektiv arbejdsstrid, huslejeboykot eller forhold, som må sidestilles hermed, skal tilbagebetale det. Hvad i alverden er det for forhold, der må sidestilles med en kollektiv arbejdsstrid eller en huslejeboykot? Det kunne jeg godt lide at få nogle eksempler på. Man har altså valgt to områder, hvor det helt tydeligt og klart drejer sig om mennesker, der er presset i deres boligsituation, presset i deres arbejdssituation, på grund af de angreb de er ude for af en uvenlig boligpolitik og en uvenlig arbejdspolitik herindefra. Det er de to grupper af mennesker, man har ført frem her i lovforslaget, og så siger man: i øvrigt forhold, der må sidestilles hermed. Hvad er det?

Det andet skal jeg ikke bore så meget i, for det gjorde socialministeren. Jeg kan ikke gøre det bedre. Det er i lovforslagets § 1, nr. 5, hvor man siger, at hjælp kun kan ydes i egentlige nødsituationer. Jeg gad vide, hvor meget fru Yvonne Herløv Andersen og hr. Palle Simonsen egentlig ved om, hvordan de mennesker bliver behandlet, der kommer på bistandskontorerne. Det har socialministeren givet nogle eksempler på, og jeg kan godt supplere: det, man møder, når man kommer på et socialkontor, det er kontrolforanstaltninger og kontrolforanstaltninger og kontrolforespørgsler. Dette lovforslag bærer ved til det bål, som vi desværre af og til kan læse